Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

DRUHÁ SMERNICA RADY

z 22. júna 1988

o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby a o zmene a doplnení smernice 73/239/EHS

(88/357/EHS)

(UL L 172 , 4.7.1988, str. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Rady z 8. novembra 1990,	L 330	44	29.11.1990
►**M2**	Smernica Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992	L 228	1	11.8.1992
►**M3**	Smernica 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000	L 181	65	20.7.2000
►**M4**	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005	L 149	14	11.6.2005

▼B

DRUHÁ SMERNICA RADY

z 22. júna 1988

o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby a o zmene a doplnení smernice 73/239/EHS

(88/357/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 57 ods. 2 a 66,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

v spolupráci s Európskym parlamentom ([2]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

keďže je potrebné rozvíjať vnútorný trh s poistením a na dosiahnutie tohto cieľa je želateľné uľahčiť poisťovniam, ktoré majú sídlo v spoločenstve, aby poskytovali služby v členských štátoch, čím umožnia poisteným, aby sa mohli poistiť nielen v poisťovniach usadených v ich vlastnej krajine, ale aj v poisťovniach, ktoré majú sídlo v spoločenstve a sú usadené v iných členských štátoch;

keďže podľa zmluvy je od uplynutia prechodného obdobia zakázaná akákoľvek diskriminácia v súvislosti so slobodu poskytovania služieb usadená na skutočnosti, že poisťovňa nie je usadená v členskom štáte, v ktorom sa služby poskytujú; keďže zákaz diskriminácie sa týka služieb poskytovaných akoukoľvek prevádzkarňou v spoločenstve, či to je sídlo poisťovne, agentúra alebo pobočka;

keďže z praktických dôvodov je želateľné definovať poskytovanie služieb, ktoré zohľadňujú tak prevádzkareň poisťovateľa, ako aj miesto, v ktorom sa nachádza riziko; keďže by sa preto mala prijať definícia umiestnenia rizika; keďže je navyše želateľné rozlišovať medzi činnosťou vykonávanou prostredníctvom prevádzkarne a činnosťou vykonávanou na základe slobody poskytovať služby;

keďže je želateľné doplniť prvú smernicu Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia ([4]), ďalej len „prvá smernica“, naposledy zmenenú a doplnenú smernicou 87/343/EHS ([5]), najmä s cieľom upresniť právomoci a prostriedky dohľadu zverené orgánom dohľadu; keďže je tiež želateľné prijať osobitné ustanovenia týkajúce sa prístupu, vykonávania a dohľadu nad činnosťou na základe slobody poskytovať služby;

keďže poistníci, ktorí z dôvodu ich postavenia, veľkosti alebo povahy rizika, ktoré sa má poistiť, nepotrebujú zvláštnu ochranu v štáte, v ktorom sa riziko nachádza, by mali mať zabezpečenú úplnú slobodu využiť najširší možný trh s poistením; keďže je ďalej želateľné zaručiť iným poistníkom primeranú ochranu;

keďže záujem chrániť poistníkov a zabrániť akémukoľvek skresleniu hospodárskej súťaže zdôvodňuje koordináciu uvoľnenia pravidiel o rovnocenných aktívach upravených v prvej smernici;

keďže právne predpisy platné v členských štátoch týkajúce sa práva poistných zmlúv sa naďalej líšia; keďže sloboda vybrať si iné zmluvné právo iné ako právo štátu, v ktorom sa nachádza riziko, môže byť v určitých prípadoch poskytnutá v súlade s pravidlami, ktoré zohľadňujú osobitné okolnosti;

([1]) Ú. v. ES C 32, 12.2.1976, s. 2.
([2]) Ú. v. ES C 36, 13.2.1978, s. 14, Ú. v. ES C 167, 27.6.1988 a rozhodnutie z 15. júna 1988 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([3]) Ú. v. ES C 204, 30.8.1976, s. 13.
([4]) Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3.
([5]) Ú. v. ES L 185, 4.7.1987, s. 72.

▼B

keďže rozsah tejto smernice by mal zahrnovať povinné poistenie, mal by však vyžadovať, aby zmluva pokrývajúca také poistenie bola v súlade s osobitnými právnymi predpismi týkajúcimi sa tohto poistenia v tom členskom štáte, ktorý ukladá povinnosť poistenia;

keďže ustanovenia prvej smernice o prevode poistného kmeňa by sa mali sprísniť a doplniť o ustanovenia osobitne pokrývajúce prevod poistného kmeňa uzatvorených v rámci poskytovania služieb na inú poisťovňu;

keďže z rozsahu pôsobnosti osobitných ustanovení o slobode poskytovať služby by mali byť vylúčené určité riziká, pre ktoré by uplatňovanie uvedených ustanovení v súčasnosti nebolo vhodné osobitne z dôvodu ich povahy a sociálneho dopadu so zreteľom na osobitné pravidlá prijaté orgánmi členských štátov; keďže by sa preto tieto vylúčenia mali opätovne preskúmať po určitom období uplatňovania tejto smernice;

keďže v záujme ochrany poistníkov by členské štáty v súčasnom stave koordinácie mali mať možnosť obmedziť súčasné vykonávanie činnosti na základe slobody poskytovať služby a činnosti prostredníctvom prevádzkarne; keďže žiadne také obmedzenie nemožno ustanoviť v prípadoch, keď poistníci nepotrebujú takú ochranu;

keďže prístup k vykonávaniu slobody poskytovať služby musí podliehať postupom, ktoré zabezpečia, že poisťovne dodržia právne predpisy týkajúce sa tak finančných záruk, ako aj poistných podmienok; keďže tieto postupy môžu byť uvoľnené v prípadoch, ak činnosť vykonávaná v rámci poskytovania služieb pokrýva poistníkov, ktorí na základe svojho postavenia, ich veľkosti alebo povahy rizika, ktoré sa poisťuje, nepotrebujú osobitnú ochranu v štáte, v ktorom sa riziko nachádza;

keďže je potrebné podnietiť osobitnú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi dohľadu členských štátov v súvislosti so slobodou poskytovať služby navzájom a medzi týmito orgánmi a Komisiou; keďže by sa mali upraviť sankcie pre prípady, keď poisťovne poskytujúce služby nedosiahnu súlad s ustanoveniami členského štátu poskytovania služieb;

keďže do nasledujúcej koordinácie treba technické rezervy podriadiť úprave a dohľadu členského štátu poskytovania služieb, ak také poskytovanie služieb zahrnuje riziká, v súvislosti s ktorými si štát určenia služby želá poskytnúť poistníkom osobitnú ochranu; v prípadoch, keď ochrana keďže poistníkov nie je potrebná, podliehajú technické rezervy naďalej právnej úprave a dohľadu členského štátu, v ktorom má poisťovateľ sídlo;

keďže v niektorých členských štátoch nepodliehajú poisťovacie operácie žiadnej forme nepriameho zdaňovania, pričom väčšina používa osobitné dane a iné formy príspevkov, vrátane prirážok určených pre kompenzačné orgány; keďže štruktúra a sadzby týchto daní a príspevkov sa medzi členskými štátmi značne líšia; keďže je želateľné zabrániť situácii, v ktorej existujúce rozdiely vedú k narušeniu hospodárskej súťaže v oblasti poisťovacích služieb medzi členskými štátmi; keďže do budúcej harmonizácie môže uplatňovanie daňového systému a iných foriem príspevkov upravených členským štátom, v ktorom sa nachádza riziko, napraviť tieto nerovnosti, a pretože je na členskom štáte, aby stanovil metódu, ktorá zabezpečí, aby sa tieto dane a príspevky vyberali;

keďže je želateľné zabrániť tomu, aby nedostatok koordinácie v uplatňovaní tejto smernice a smernice Rady 78/473/EHS z 30. mája 1978 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa spolupoistenia v rámcispoločenstva ([1]) viedol k existencii troch rôznych systémov v každom členskom štáte; keďže preto kritériá definujúce „veľké riziká“ v tejto smernici by sa mali vzťahovať aj na stanovenie rizík, ktoré môžu byť pokryté v rámci spolupoistenia v spoločenstve;

([1]) Ú. v. ES L 151, 7.6.1978, s. 25.

▼B

keďže je želateľné zohľadniť v zmysle článku 8c zmluvy rozsah úsilia, ktoré je potrebné vynaložiť v určitých hospodárstvách, ktoré vykazujú rozdiely v rozvoji; keďže je preto potrebné prijať pre určité členské štáty prechodnú úpravu na postupné uplatňovanie osobitných ustanovení tejto smernice týkajúcich sa slobody poskytovať služby,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Cieľom tejto smernice je:

a) doplniť prvú smernicu 73/239/EHS;

b) osobitne upraviť slobodu poskytovať služby poisťovňami a v súvislosti s odvetviami poistenia, na ktoré sa vzťahuje táto prvá smernica.

Článok 2

Na účely tejto smernice:

a) „prvá smernica“ znamená:

smernicu 73/239/EHS;

b) „poisťovňa“:

— na účely hlavy I a II znamená:

akýkoľvek podnik, ktorý získal úradné povolenie podľa článku 6 alebo 23 prvej smernice,

— na účely hlavy III a V znamená:

akýkoľvek podnik, ktorý získal úradné povolenie podľa článku 6 prvej smernice;

c) „prevádzkareň“ znamená:

sídlo, agentúru alebo pobočku poisťovne so zreteľom na článok 3;

d) „členský štát, v ktorom je umiestnené riziko“ znamená:

— členský štát, v ktorom sa nachádza majetok, ak sa poistenie vzťahuje buď na budovy alebo na budovy a ich obsah, pokiaľ obsah je krytý rovnakou poistkou,

— pri poistení vozidiel všetkých typov členský štát registrácie,

— v prípade najviac štvormesačných zmlúv o poistení rizík cestovania a dovolenky členský štát, v ktorom poistník uzavrel poistku, bez ohľadu na odvetvie,

— v ostatných prípadoch neuvedených v predchádzajúcich zarážkach členský štát, v ktorom sa nachádza miesto bežného pobytu poistníka, alebo ak je poistníkom právnická osoba, členský štát, v ktorom sa nachádza prevádzkareň, ktorej sa zmluva týka;

e) „členský štát prevádzkarne“ znamená:

členský štát, v ktorom sa nachádza prevádzkareň kryjúca riziko;

f) „členský štát poskytovania služieb“ znamená:

členský štát, v ktorom sa nachádza riziko, ak je kryté prevádzkarňou umiestnenou v inom členskom štáte.

Článok 3

Na účely prvej smernice a tejto smernice má každá trvalá prítomnosť poisťovne na území členského štátu rovnaké postavenie ako agentúra alebo pobočka, dokonca aj keď táto prítomnosť nemá formu pobočky alebo agentúry a pozostáva len z kancelárie riadenej vlastnými pracovníkmi poisťovne alebo osobou, ktorá je nezávislá, má však trvalé oprávnenie konať za poisťovňu, aké by mala agentúra.

▼B

Článok 4

Na účely tejto smernice a prvej smernice všeobecné a osobitné poistné podmienky nezahŕňajú osobitné podmienky, ktoré sa vzťahujú na osobitné okolnosti jednotlivého rizika, ktoré má byť pokryté.

HLAVA II

Ustanovenia, ktorými sa dopĺňa prvá smernica

Článok 5

V článku 5 prvej smernice sa dopĺňa:

„d) ‚veľké riziká' znamenajú:

i) riziká zaradené do odvetví 4, 5, 6, 7, 11 a 12 písmena A prílohy;

ii) riziká zaradené do odvetví 14 a 15 písmena A prílohy, ak je poistník činný v rámci priemyslu alebo živnosti alebo v jednom zo slobodných povolaní a riziká sa týkajú tejto činnosti;

iii) riziká zaradené do odvetví 8, 9, 13 a 16 písmena A prílohy, pokiaľ poistník prekračuje horné limity najmenej dvoch z nasledujúcich troch kritérií:

prvý stupeň: do 31. decembra 1992:

— súvaha celkom: 12,4 miliónov ECU,

— čistý obrat: 24 miliónov ECU,

— priemerný počet zamestnancov počas hospodárskeho roku: 500.

druhý stupeň: od 1. januára 1993:

— súvaha celkom: 6,2 milióna ECU,

— čistý obrat: 12,8 milióna ECU,

— priemerný počet zamestnancov počas hospodárskeho roku: 250.

Ak poistník patrí do skupiny podnikov, pre ktoré sa vypracuje konsolidovaný účet v zmysle smernice 83/349/EHS ([1]), vyššie uvedené kritériá sa použijú na základe konsolidovaných účtov.

Každý členský štát môže doplniť do kategórie uvedenej v bode iii) riziká poisťované profesijnými združeniami, spoločnými podnikmi alebo dočasnými zoskupeniami."

Článok 6

Na účely uplatňovania článku 15 ods. 2 prvého pododseku a článku 24 prvej smernice členské štáty dosiahnu súlad s prílohou 1 k tejto smernici, pokiaľ ide o pravidlá o rovnocenných aktívach.

Článok 7

1. Právo, ktorým sa spravujú poistné zmluvy, ktorými sú kryté riziká umiestnené v rámci členských štátov sa určí takto:

a) Ak sa miesto zvyčajného pobytu poistníka alebo jeho ústredie nachádza na území členského štátu, v ktorom je umiestnené riziko, spravuje sa poistná zmluva právom tohto členského štátu. Ak to však právo tohto členského štátu umožňuje, zmluvné strany sa môžu rozhodnúť pre právo iného štátu.

b) Ak sa miesto zvyčajného pobytu poistníka alebo jeho ústredie nachádza v členskom štáte, v ktorom je umiestnené riziko, zmluvné strany poistnej zmluvy sa môžu rozhodnúť použiť buď právo člen-

([1]) Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1.

▼B

ského štátu, v ktorom je riziko umiestnené, alebo právo štátu, v ktorom sa nachádza miesto zvyčajného pobytu poistníka alebo jeho ústredie.

c) Ak je poistník činný v rámci priemyslu alebo živnosti alebo v jednom zo slobodných povolaní a ak zmluva pokrýva dve alebo viac rizík týkajúcich sa týchto činností umiestnených v iných členských štátoch, vzťahuje sa sloboda výberu príslušného práva pre zmluvu aj na právo týchto členských štátov a na právo štátu, v ktorom má poistník svoje zvyčajné bydlisko alebo ústredie.

d) Ak členské štáty uvedené v písmenách b) a c) poskytnú väčšiu slobodu výberu práva príslušného pre poistnú zmluvu, môžu zmluvné strany využiť túto slobodu bez ohľadu na ustanovenia uvedených písmen.

e) Ak sú riziká kryté zmluvou obmedzené na udalosti, ktoré sa môžu vyskytnúť v inom členskom štáte ako v členskom štáte definovanom v článku 2 písm. d), v ktorom je umiestnené riziko, môžu si zmluvné strany bez ohľadu na ustanovenia písmen a), b) a c) vždy vybrať právo prvého štátu.

▼M2

f) V prípade rizík uvedených v článku 5 písm. d) smernice 73/239/EHS si zmluvné strany môžu zvoliť ktorékoľvek právo.

▼B

g) Ak sú všetky ostatné prvky rozhodujúcej skutočnosti v čase výberu práva umiestnené v jedinom členskom štáte, nesmú byť voľbou práva zmluvnými stranami v prípadoch uvedených v písmene a) alebo f) dotknuté kogentné ustanovenia tohto štátu, t. j. ustanovenia, od ktorých sa podľa práva tohto štátu nemožno v zmluve odchýliť.

h) Výber práva uvedený v predchádzajúcich písmenách musí byť vyjadrený výslovne alebo zrejmý z ustanovení zmluvy alebo okolností prípadu. Ak tomu tak nie je, alebo ak sa nebolo zvolené žiadne právo, poistná zmluva sa spravuje právom toho zo štátov, ktoré prichádzajú do úvahy podľa predchádzajúcich písmen, s ktorým najužšie súvisí. Napriek tomu sa môže oddeliteľná časť zmluvy, ktorá má užšie spojenie s iným zo štátov, ktoré prichádzajú do úvahy podľa predchádzajúcich písmen, môže výnimočne spravovať právom tejto inej krajiny. Predpokladá sa, že zmluva je najužšie spojená s členským štátom, v ktorom je umiestnené riziko.

i) Ak štát zahrňuje viaceré územné jednotky, z ktorých každá má vlastnú právnu úpravu týkajúcu sa zmluvných záväzkov, považuje sa na účely identifikovania práva príslušného podľa tejto smernice každá jednotka za štát.

Členský štát, v ktorom viaceré územné jednotky majú vlastnú právnu úpravu týkajúcu sa zmluvných záväzkov, nie je povinný uplatňovať ustanovenia tejto smernice na konflikty, ktoré vznikajú medzi právom týchto jednotiek.

2. Týmto článkom nie je dotknuté uplatňovanie právnej úpravy štátu súdu bez ohľadu na právo, ktorým sa inak spravuje zmluva.

Ak tak stanovuje právo členského štátu, môže sa kogentná právna úprava členského štátu, v ktorom je umiestnené riziko, alebo členského štátu stanovujúceho povinné poistenie, uplatňovať, pokiaľ sa podľa práva týchto štátov táto úprava musia uplatniť bez ohľadu na to, akým právom sa spravuje zmluva.

Ak zmluva kryje riziká umiestnené vo viac ako jednom členskom štáte, zmluva sa považuje na účely uplatnenia tohto odseku za viacero zmlúv, z ktorých každá sa týka len jedného členského štátu.

3. Pokiaľ v predchádzajúcich písmenách nie je ustanovené inak, členské štáty použijú pre poistné zmluvy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, svoje všeobecné ustanovenia medzinárodného práva súkromného týkajúce sa zmluvných záväzkov.

▼B

Článok 8

1. Za podmienok stanovených v tomto článku môžu poisťovne ponúkať a uzatvárať zmluvy o povinnom poistení v súlade s pravidlami tejto smernice a prvej smernice.

2. Ak členský štát stanoví povinnosť uzavrieť poistenie, nie je táto povinnosť splnená zmluvou, ktorá nie je v súlade s osobitnými ustanoveniami týkajúcimi sa tohto poistenia platnými v tomto členskom štáte.

3. Ak si v prípade povinného poistenia navzájom odporujú právo členského štátu, v ktorom je umiestnené riziko, a právo členského štátu stanovujúce povinnosť uzavrieť poistenie, má prednosť posledné uvedené.

4. ►**M2** a) Ak poistná zmluva poskytuje krytie v dvoch alebo viacerých členských štátoch, z ktorých najmenej v jednom je poistenie stanovené ako povinné, uplatní sa článok 7 ods. 2 tretí pododsek, pokiaľ v písmene c) nie je uvedené inak. ◄

▼M2

▼B

c) Členský štát môže odchylne od článku 7 stanoviť, že právom príslušným pre zmluvu o povinnom poistení, je právo štátu, ktorý stanovuje povinnosť uzavrieť poistenie.

d) Ak členský štát stanovuje povinné poistenie a poisťovateľ musí oznámiť príslušným orgánom akýkoľvek zánik krytia, možno taký zánik krytia uplatniť proti poškodeným tretím osobám iba za podmienok stanovených v právnych predpisoch tohto štátu.

5. a) Každý členský štát oznámi Komisii riziká, proti ktorým je podľa jeho právnych predpisov poistenie povinné, pričom uvedie:

— osobitné právne ustanovenia týkajúce sa tohto poistenia,

— údaje, ktoré musia byť uvedené v osvedčení, ktoré musí poisťovňa vystaviť poistenej osobe, ak tento štát vyžaduje dôkaz, že povinnosť uzavrieť poistenie bola splnená. Každý členský štát môže vyžadovať, aby tieto údaje zahŕňali vyhlásenie poisťovateľa o tom, že zmluva je v súlade s osobitnými ustanoveniami týkajúcimi sa tohto poistenia.

b) Komisia uverejní údaje uvedené v pododseku a) v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.*

c) Každý členský štát uzná ako dôkaz, že povinnosť poistenia bola splnená, osvedčenie, ktorého obsah je v súlade s druhou zarážkou písmena a).

Článok 9

1. Posledný pododsek článku 9 a posledný pododsek článku 11 ods. 1 prvej smernice znejú:

„Údaje uvedené v písmenách a) a b) týkajúce sa všeobecných a osobitných podmienok a sadzieb poistného sa nevyžadujú v prípade rizík uvedených v článku 5 písm. d).“

2. Článok 8 ods. 3 a článok 10 ods. 3 prvej smernice znejú:

„3. Súčasná koordinácia nebráni členským štátom, aby zachovali alebo prijali zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia týkajúce sa najmä požiadavky na odbornú spôsobilosť manažérov a riaditeľov a schvaľovania stanov, všeobecných a osobitných poistných podmienok, sadzieb poistného a akéhokoľvek iného dokladu potrebného na riadne vykonávanie dohľadu.

V súvislosti s rizikami uvedenými v článku 5 písm. d) členské štáty neprijmú ustanovenia, ktoré vyžadujú schvaľovanie alebo systematické oznamovanie všeobecných a osobitných poistných podmienok, sadzieb poistného alebo formulárov alebo iných tlačív, ktoré má poisťovňa

▼B

zámer používať v styku s poistníkmi. Môžu vyžadovať len nesystematické oznamovanie týchto podmienok a iných dokladov na účely overenia súladu so zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami v súvislosti s týmito rizikami a táto požiadavka nesmie pre poisťovňu predstavovať predchádzajúcu podmienku vykonávania činnosti.

So zreteľom na riziká uvedené v článku 5 písm. d) môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť predchádzajúce oznamovanie alebo schvaľovanie navrhovaného zvýšenia sadzieb poistného iba ako súčasť všeobecného systému cenovej kontroly.

Táto koordinácia nebráni členským štátom podriadiť poisťovne, ktoré požiadali o oprávnenie pre odvetvie 18 v písmene A prílohy alebo ho získali, kontrolám ich priamych alebo nepriamych zdrojov pracovníkov a vybavenia, vrátane kvalifikácie ich lekárskych tímov a kvality vybavenia, ktorým tieto poisťovne disponujú, aby plnili svoje záväzky vznikajúce z tohto poistného odvetvia.“

Článok 10

V článku 19 prvej smernice sa dopĺňa tento odsek:

„3. Každý členský štát prijme potrebné právne predpisy, aby orgány dohľadu nad poisťovníctvom mali právomoci a prostriedky potrebné na dohľad nad činnosťami poisťovňami usadenými na jeho území, vrátane činností vykonávaných mimo tohto územia, v súlade so smernicami Rady upravujúcimi tieto činnosti a na účely ich uplatňovania.

Tieto právomoci a prostriedky musia orgánom dohľadu umožniť najmä:

— vykonať podrobné zisťovania o situácii poisťovne a celkovo o jej činnostiach, okrem iného pomocou:

  — zberu údajov alebo vyžadovaním predloženia dokladov týkajúcich sa poisťovacích operácií,

  — vykonávania zisťovaní na mieste v prevádzkových priestoroch poisťovne,

— prijať akékoľvek opatrenia v súvislosti s poisťovňami, ktoré sú náležité a potrebné na zabezpečenie toho, aby činnosti poisťovne ostali v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami, s ktorými poisťovňa musí dosiahnuť súlad v každom členskom štáte, a najmä s plánom činnosti, pokiaľ je naďalej záväzný, a zabrániť alebo odstrániť akékoľvek nedostatky, ktoré by mohli ohroziť záujmy poistených,

— zabezpečiť, aby boli opatrenia požadované orgánmi dohľadu vykonané, v prípade potreby aj donútením, prípadne v súdnom konaní.

Členské štáty môžu tiež ustanoviť, že orgány dohľadu sú oprávnené získavať akékoľvek údaje týkajúce sa zmlúv, ktoré vedú sprostredkovatelia.“

Článok 11

1. Článok 21 prvej smernice sa týmto zrušuje.

▼M2

▼B

HLAVA III

Osobitné ustanovenia o slobode poskytovať služby

Článok 12

1. Ustanovenia tejto hlavy sa uplatnia na prípady, keď poisťovňa prostredníctvom prevádzkarne umiestnenej v členskom štáte kryje riziko umiestnené v zmysle článku 2 písm. d) v inom členskom štáte; tento bude na účely tejto hlavy členským štátom poskytovania služieb.

2. Ustanovenia tejto hlavy sa nevzťahujú na operácie, poisťovne a prevádzkarne, pre ktoré neplatí prvá smernica, ani na riziká, ktoré majú byť kryté verejnoprávnymi inštitúciami uvedený v článku 4 tejto smernice.

▼M2

———————

▼M1

Článok 12a

1. Tento článok sa uplatní, ak poisťovňa prostredníctvom prevádzkarne pôsobiacej v členskom štáte pokrýva iné riziko než zodpovednosť prepravcu, zatriedené do odvetvia 10 písmena A prílohy smernice 73/239/EHS, ktorý pôsobí v inom členskom štáte.

2. Členský štát poskytovania služieb požaduje od spoločnosti, aby sa stala členom a podieľala sa na financovaní jeho národnej kancelárie a jeho národného garančného fondu.

Od spoločnosti sa však nesmie požadovať iná platba alebo iný príspevok kancelárii alebo fondu členského štátu poskytovania služieb, pokiaľ ide o riziká pokryté v rámci poskytovania služieb, ako tie, ktoré boli vypočítané na takom istom základe ako pre podniky pokrývajúce riziká iné než zodpovednosť prepravcu, v odvetví 10, prostredníctvom prevádzkarne pôsobiacej v tom členskom štáte, s odkazom sa na jeho príjem z poistného z daného odvetvia v tom členskom štáte alebo množstva rizík pokrytých v tej triede.

3. Táto smernica nebráni tomu, aby sa od poisťovne poskytujúcej služby požadovalo dodržiavať právne predpisy platné v členskom štáte poskytovania služieb týkajúce sa krytia zvýšených rizík do tej miery, ako platia pre usadené podniky.

4. Členský štát poskytovania služieb požaduje od poisťovne, aby zaistila, že osoby uplatňujúce si nároky vzniknuté z udalostí, ktoré sa stali na jeho území, nebudú znevýhodnené v dôsledku skutočnosti, že poisťovňa pokrýva iné riziko než zodpovednosť prepravcu v odvetví 10 v rámci poskytovania služieb, a nie prostredníctvom prevádzkarne pôsobiacej v tom štáte.

Na tento účel členský štát poskytovania služieb požaduje od spoločnosti, aby vymenovala svojho zástupcu, ktorý má bydlisko alebo je usadený na jeho území, ktorý bude zhromažďovať všetky potrebné údaje v súvislosti s uplatňovanými nárokmi a ktorýbude mať dostatočné právomoci na to, aby mohol zastupovať poisťovňu vo vzťahu k osobám, ktoré utrpeli škodu, ktoré si môžu uplatňovať nároky, vrátane platby takých nárokov, a zastupovať poisťovňu pred príslušnými orgánmi toho členského štátu vo vzťahu k týmto nárokom.

Od zástupcu sa môže tiež požadovať, aby zastupoval poisťovňu pred príslušnými orgánmi štátu poskytovania služieb, pokiaľ ide o kontrolu existencie a platnosti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

Členský štát poskytovania služieb nemôže požadovať, aby vymenovaná osoba vykonávala iné činnosti v mene podniku, ktorým bola vymenovaná, než tie, ktoré sú uvedené v druhom a treťom pododseku.
►M4 ——————— ◄

▼M1

Vymenovanie zástupcu nesmie predstavovať otvorenie pobočky alebo agentúry na účely článku 6 ods. 2 písm. b) smernice 73/239/EHS a zástupcom nesmie byť prevádzkareň v zmysle článku 2 písm. c) tejto smernice.

▼M3

Ak poisťovňa neurčí zástupcu, členské štáty môžu dať súhlas likvidačnému zástupcovi určenému v súlade s článkom 4 smernice č. 2000/26/ES ([1]) aby prijal funkciu zástupcu určeného podľa tohto odseku.

▼M1

▼M2

Článok 14

Každá poisťovňa, ktorá chce prvýkrát vykonávať činnosť v jednom alebo vo viacerých členských štátoch na základe slobody poskytovať služby, najprv informuje príslušné orgány členského štátu pôvodu a označí povahu rizík navrhovaných na pokrytie.

▼M2

Článok 16

1. Do jedného mesiaca od oznámenia stanoveného v článku 14 príslušné orgány členského štátu pôvodu predložia členskému štátu alebo členským štátom, na územiach ktorých chce poisťovňa vykonávať činnosť na základe slobody poskytovať služby:

a) osvedčenie o tom, že poisťovňa má minimálnu mieru solventnosti vypočítanú v súlade s článkami 16 a 17 smernice 73/239/EHS;

b) odvetvia poistenia, ktoré bola poisťovňa oprávnená ponúknuť;

c) povahu rizík, ktoré poisťovňa navrhuje pokryť v členskom štáte poskytovania služieb.

Súčasne o tom informujú dotknutú poisťovňu.

Každý členský štát, na území ktorého chce poisťovňa na základe slobody poskytovať služby pokryť riziká v odvetví 10 písmena A prílohy k smernici 73/239/EHS, okrem zodpovednosti dopravcu, môže požadovať, aby poisťovňa:

— oznámila meno a adresu zástupcu uvedeného v článku 12a ods. 4 tejto smernice,

— vydala vyhlásenie, že podnik sa stal členom národného úradu a národného garančného fondu členského štátu poskytovania služieb.

2. Ak príslušné orgány členského štátu pôvodu neoznámia údaje uvedené v odseku 1 do stanovenej lehoty, predložia poisťovni dôvody na zamietnutie v tomto období. Proti tomuto zamietnutiu musí byť možné podať opravný prostriedok v členskom štáte pôvodu.

3. Poisťovňa môže začať činnosť v určenom termíne, o ktorom je upovedomená v oznámení uvedenom v prvom pododseku odseku 1.

▼M2

Článok 17

Každá zmena, ktorú chce poisťovňa vykonať v údajoch uvedených v článku 14, podlieha postupu stanovenému v článkoch 14 a 16.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS (Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65).

▼M2

▼B

Článok 26

1. Riziká, ktoré môžu byť podľa smernice 78/473/EHS krytév rámci spolupoistenia v spoločenstve, sú definované v článku 5 písm. d) prvej smernice.

2. Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa rizík definovaných v článku 5 písm. d) prvej smernice sa uplatnia na vedúceho poisťovateľa.

HLAVA IV

Prechodné ustanovenia

Článok 27

1. Na Grécko, Írsko, Španielsko a Portugalsko sa uplatnia tieto prechodné ustanovenia:

i) do 31. decembra 1992 môžu pre iné riziká ako riziká uvedené v článku 5 písm. d) prvej smernice uplatňovať na všetky riziká;

ii) od 1. januára 1993 do 31. decembra 1994 sa právna úprava pre veľké riziká uplatní na riziká uvedené v článku 5 písm. d) bode i) a ii) prvej smernice; pre riziká uvedené v článku 5 písm. d) bode iii) stanovia tieto členské štáty prahy pre ich uplatňovanie;

iii) *Španielsko*

— od 1. januára 1995 do 31. decembra 1996 sa uplatnia prahy pre prvý stupeň uvedené v článku 5 písm. d) bode iii) prvej smernice,

— od 1. januára 1997 sa uplatnia prahy druhého stupňa.

Portugalsko, Írsko a Grécko

— od 1. januára 1995 do 31. decembra 1998 sa uplatnia prahy prvého stupňa uvedené v článku 5 písm. d) bode iii) prvej smernice,

— od 1. januára 1999 sa uplatnia prahy druhého stupňa.

▼M1

Výnimka povolená od 1. januára 1995 sa vzťahuje len na zmluvy pokrývajúce riziká zaradené do odvetví 3, 8, 9, 10, 13 a 16, umiestnené výlučne v jednom zo štyroch členských štátov, na ktoré sa vzťahujú prechodné opatrenia.

▼B

2. Do 31. decembra 1994 sa článok 26 ods. 1 tejto smernice nebude uplatňovať na riziká umiestnené v štyroch členských štátoch uvedených v tomto článku. Pre prechodné obdobia od 1. januára 1995 sú rizikami definovanými v článku 5 písm. d) bode iii) prvej smernice umiestnenými v týchto členských štátoch, ktoré môžu byť pokryté spolupoistením v rámci spoločenstva v zmysle smernice 78/473/EHS, tie riziká, ktoré prekračujú prahy uvedené v odseku 1 bode iii) tohto článku.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 28

Komisia a príslušné orgány členských štátov úzko spolupracujú na účely uľahčenia dohľadu nad priamym poistením v rámci spoločenstva.

Každý členský štát informuje Komisiu o akýchkoľvek veľkých ťažkostiach pri uplatňovaní tejto smernice, okrem iného o tých, ktoré vznikajú, ak členský štát zistí, že poisťovacia činnosť sa na škodu poisťovní usadených na jeho území v neobvyklom rozsahu prenáša na agentúry a pobočky umiestnené v prihraničných oblastiach.

▼B

Komisia a príslušné orgány dotknutých členských štátov preskúmajú tieto ťažkosti čo najrýchlejšie, aby našli primerané riešenie.

Podľa potreby Komisia predloží príslušné návrhy Rade.

Článok 29

Komisia predloží Rade pravidelné správy, 1. júla 1993 prvú správu o rozvoji trhu poistenia v podmienkach slobody poskytovania služieb.

Článok 30

Ak sa v tejto smernici odkazuje na ECU, uplatní sa ako výmenná hodnota v národných menách od 31. decembra pre každý rok hodnota v posledný deň predchádzajúceho októbra, za ktorý sú k dispozícii výmenné kurzy ECU vo všetkých menách spoločenstva.

Článok 2 smernice 76//580/EHS ([1]) sa uplatní len na články 3, 16 a 17 prvej smernice.

Článok 31

Každých päť rokov Rada na návrh Komisie posúdi a podľa potreby upraví všetky čiastky v ECU v tejto smernici so zohľadnenímzmien hospodárskej a menovej situácie spoločenstva.

Článok 32

Členské štáty zmenia a doplnia svoje vnútroštátne právne predpisy tak, aby boli v súlade s touto smernicou do 18 mesiacov odo dňa jej oznámenia ([2]) a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Právne predpisy zmenené a doplnené v súlade s týmto článkom sa uplatnia do 24 mesiacov odo dňa oznámenia tejto smernice.

Článok 33

Po oznámení tejto smernice členské štáty zabezpečia, aby texty hlavných zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení, ktoré prijmú v oblasti zahrnutej pôsobnosti tejto smernice, boli oznámené Komisii.

Článok 34

Prílohy tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto smernice.

Článok 35

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

([1]) Ú. v. ES L 189, 13.9.1976, s. 13.
([2]) Toto nariadenie bolo oznámené členským štátom 30. júna 1988.

▼B

PRÍLOHA 1

PRAVIDLÁ O ROVNOCENNÝCH AKTÍVACH

Mena, v ktorej budú splatné záväzky poisťovateľa, sa stanoví v súlade s nasledovnými pravidlami:

1. Ak je krytie poskytnuté zmluvou vyjadrené v určitej mene, záväzky poisťovateľa sa považujú za splatné v tejto mene.

2. Ak nie je krytie poskytnuté zmluvou vyjadrené v žiadnej mene, záväzky poisťovateľa sa považujú za splatné v mene krajiny, v ktorej je umiestnené riziko. Poisťovateľ si však môže vybrať menu, v ktorej bude vyjadrené poistné, ak existujú odôvodnené dôvody na realizáciu tohto výberu.

   Mohol by to byť prípad, ak sa už pri uzatvorení zmluvy javí ako pravdepodobné, že nárok bude vyplatený v mene poistného, a nie v mene krajiny, v ktorej je riziko umiestnené.

3. Členské štáty môžu umožniť poisťovateľovi, aby v nasledujúcich prípadoch vychádzal z toho, že menou, v ktorej musí poskytnúť krytie, bude mena, ktorú buď použije v súlade s nadobudnutými skúsenosťami, alebo ak také skúsenosti neexistujú, mena krajiny, v ktorej je poisťovateľ usadený:

   — pri zmluvách pokrývajúcich riziká zatriedené v odvetviach 4, 5, 6, 7, 11, 12 a 13 (len zodpovednosť výrobcu) a

   — pri zmluvách pokrývajúcich riziká zatriedené v iných odvetviach, pri ktorých je krytie v súlade s povahou rizík poskytované v inej mene, aká vyplýva z uvedených postupov.

4. Ak bola poistná udalosť nahlásená poisťovateľovi a má byť likvidovaná v inej mene, ako vyplýva z uvedených postupov, záväzky poisťovateľa sa považujú za splatné v tej mene, najmä v mene, v ktorej má byť náhrada zaplatená poisťovateľom na základe súdneho rozhodnutia alebo dohody medzi poisťovateľom a poistníkom.

5. Ak je poistné plnenie stanovené v mene, ktorá je poisťovateľovi známa vopred, ale je iná ako mena, ktorá vyplýva z vyššie uvedených postupov, poisťovatelia môžu záväzky považovať za splatné v tejto mene.

6. Členské štáty môžu oprávniť poisťovne, aby nekryli svoje technické rezervy rovnocennými aktívami, ak by použitie vyššie uvedených postupov spôsobilo, že poisťovňa — či je to sídlo alebo pobočka — bude v súlade so zásadou o rovnocenných aktívach povinná držať aktíva v mene nepredstavujúcej viac ako 7 % aktív existujúcich v iných menách.

   Ale:

   a) ak majú byť technické rezervy kryté aktívami v gréckych drachmách, írskych librách alebo portugalských eskudos, táto čiastka neprekročí:

      — 1 milión ECU počas prechodného obdobia, ktoré uplynie 31. decembra 1992,

      — 2 milióny ECU od 1. januára 1993 do 31. decembra 1998;

   b) ak majú byť technické rezervy kryté aktívami v belgických frankoch, luxemburských frankoch a španielskych pesetách, táto čiastka neprekročí 2 milióny ECU počas prechodného obdobia, ktoré uplynie 31. decembra 1996.

   Po uplynutí prechodného obdobia podľa písmen a) a b) sa na tieto meny uplatní všeobecná úprava, ak Rada nerozhodne inak.

7. Členské štáty sa môžu rozhodnúť nevyžadovať od poisťovní — či už sú to sídla alebo pobočky — používanie zásady o rovnocenných aktívach, ak sú záväzky splatné v inej mene v mene jedného z členských štátov spoločenstva, ak investície v tejto mene sú regulované, ak mena podlieha obmedzeniam prevodu, alebo ak z podobných dôvodov nie je vhodná na krytie technických rezerv.

▼M2

8. Poisťovne môžu vlastniť nerovnocenné aktíva na krytie sumy nepresahujúcej 20 % ich záväzkov v určitej mene.

9. Členský štát môže stanoviť, že ak podľa predchádzajúcich postupov musí byť záväzok krytý aktívami vyjadrenými v mene členského štátu, táto požiadavka sa považuje za splnenú, ak sa aktíva vyjadria v ECU.

▼B

PRÍLOHA 2A

Technický účet

1. Celkové hrubé zaslúžené poistné
2. Celkové náklady na poistné plnenia
3. Náklady na provízie
4. Hrubý výsledok technického účtu

▼B

PRÍLOHA 2B

Technický účet

1. Hrubé poistné za posledný ukončený rok
2. Hrubé náklady na poistné plnenia za posledný ukončený rok (vrátane rezervy ku koncu roku)
3. Náklady na provízie
4. Hrubý výsledok technického účtu